

Och, dat ge toch bedenken wildet, wat een godzalig getuige van Christus' kerke eens, zoo diepgedacht, in dezer voege uitdrukte: „Gods wet eischt niet slechts dat ge onzondig het leven doorbrengen, maar ook *dat ge onzondig in het leven komen zult*, en de overtreding, het te kort doen, zoowel aan de eene als aan de andere dier beide wetten, onderwerpt u aan vloek en dood.”

Of is het dan niet waar, dat Jehova in de wet der ceremoniën; die naar den *vorm* in Christus wegviel, wijl opping, maar naar het *wezen* toch immers op eeuwige waarheid rustte en nog rust; dat God Almachtig, uw God, die God met wien ook gij te doen hebt, zoenoffers en offers der reiniging onder Israel eischte, van alles wat met 's menschen oorsprong en 's menschen geboorte saâmhing? Ja, was niet de moeder in samenhang met den oorsprong der zonde tot een „baren in smarte” gedoemd, en bleek niet, dat desniettemin zelfs die smarten zoo weinig als offer voor „dit zondige” konden gelden, dat zij, de benauwde, de vaak geperste tot den dood toe, nog in haar eigen bloed onheilig bleef, tot ze in den tempel der eere het zoenlam of de tortelduif op het altaar gelegd had, om aan „het onheilige dat aan haar baren kleefde” te ontkomen?

En al vat ge dus ook den samenhang der schuld die u drukt met de goddeloosheid van Adam niet, ook afgezien daarvan mag toch immers gevraagd, of uw eigen consciëntie, vorschend tot in de geheimnissen uwer geboorte, en ook daar zonde vindend, met Gods wet voor oogen, *die zonde dan buiten schuld durft stellen*, en of dan een Verlosser u waarlijk zou kunnen troosten, die die aanvangen en overgangen van zonde en toerekeningen van schuld niet tot in den wortel der wortelen van uw aanzijn, d. i. tot in uw ontvangenis toe, voor Gods heilig aângezicht kon bedekken?

Ja gevraagd, of de Doop, die u als kinderen is toebediend, dan zin, dan werkelijkheid, dan waarheid zou hebben,